

[Hans Jørgen Jensen]

mer plet, for man kan godt få det indtryk, at det efter vores medlemskab af EU er blevet vanskeligere at opretholde interessen for det nordiske samarbejde. Det synes jeg ikke at det historisk set gode samarbejde, vi har og har haft i Norden, fortjener, og derfor var jeg som sagt glad for hr. Engells bemærkninger.

Jeg har især oplevet den nordiske model i mit faglige arbejde, hvor man kan sige at de faglige organisationer LO, FTF og AC-organisationerne på nordisk plan har skabt Nordens faglige samorganisation. Det har samtidig medført, kan man godt sige, som en tillægsgevinst for det nordiske samarbejde, som er udsprunget af det nordiske råd, som vi stiftede i 1952, at mange nordiske faglige organisationer har set dagens lys. Det drejer sig om Den Nordiske Transportföderation, som bidrager meget til at fortælle om transportpolitikken i Norden, det være sig havnearbejderne, det være sig transportområderne på landevejene og på søen, togtransporter osv., metalarbejderne, Den Nordiske Metalarbejderföderation, HK-folkene, der arbejder sammen, og postfolk, for nu bare at nævne nogle. I hundredvis af tillidsfolk har i tidens løb diskuteret netop de spørgsmål, som er noget unikt for de nordiske lande, nemlig vores overenskomster, der er indgået mellem en arbejdsgiverpart og en LO-part eller andre faglige organisationer, vores arbejdsretssystem, vores social- og arbejdsmiljøpolitik, som er nogle af de områder, man har arbejdet med.

Derfor tror jeg, at vi skal prøve på det, som hr. Engell er inde på, nemlig at give det mere dynamik, skabe større interesse på en række områder. Vi har – kan man sige – i Social- og Arbejdsmarkedsudvalgene, som jeg er medlem af, set på handicapgrupperne, deres boligforhold, det at anvende teknologi for handicappede i hverdagen, og jeg kan ikke lade være med som organiseret afholdsmand også at nævne, at man her beskæftiger sig med alkoholpolitikken, ligesom jeg ikke kan lade være at nævne, at vi diskuterer de eksisterende narko- og medicinproblematikker, medicinmisbrugsproblemerne, under arbejdet i Social- og Arbejdsmarkedsudvalgene.

Jeg glædede mig, da jeg kiggede op på balkonen og så Danmarks Radios fjernsyn, idet jeg tænkte: Det er nok, fordi vi i dag har en debat om Nordisk Råd, at de stiller op her i

dag og vil tage nogle billeder og vise det i dansk fjernsyn i aften, men jeg kan se, at jeg her altså har set forkert. Man kunne måske i den anledning appellere til, at vores journalister ikke kun interesserede sig så meget for EU, men også tog den nordiske profil med ind i arbejdet.

Ministeren for nordisk samarbejde og Østersøspørgsmål (Kofod-Svendsen):

Jeg vil gerne begynde med at takke de forskellige ordførere for deres indlæg. Jeg synes, de alle vidner om et engageret nordisk samarbejde, og at der er en bred enighed – total, tror jeg næsten jeg kan sige; jeg er ikke helt klar over, om Fremskridtspartiet er med dér, men ellers er i hvert fald alle andre partier med – et stærkt ønske om, at både Norge, Sverige og Finland bliver optaget i EU, og at vi i EU-sammenhæng får fremmet de nordiske værdier, som er så væsentlige for os hver især og for vort samarbejde, og at vi tillige fortsat inddrager Vestnorden i det videre samarbejde. Denne grundlæggende enighed synes jeg er meget vigtig. Det er også rart, at den er kommet så klart frem.

Endvidere vil jeg gerne kvittere for de venlige bemærkninger, der er kommet om samarbejdet. Jeg synes selv, det har været inspirerende, og jeg glæder mig også til at deltage i sessionen i næste uge og det fortsatte samarbejde med den danske delegation.

Derudover vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til noget af det, ordførerne har sagt.

Jeg er enig med hr. Anker Jørgensen i, at det at bekæmpe ledigheden er en kæmpeudfordring, som vi fortsat må tage på os, og her har det nordiske samarbejde en vigtig rolle at spille. Vi har en opgave nationalt, vi har en opgave i nordisk sammenhæng, ligesom vi har en opgave i EU og i andre internationale sammenhænge, og det vil være helt forkert at spille disse sammenhænge ud mod hinanden. Det handler tværtimod om at bruge de forskellige sammenhænge maksimalt for at få flere i arbejde, og i mit indlæg pegede jeg på en række udfordringer for det nordiske samarbejde for ad den vej at påvirke beskæftigelsen og få flere i arbejde.

Man vil også ved at læse økonomi- og finansministrenes rapport kunne se, at halvde-